

La néta de Frank Doel

Potser vostés han llegit *84, Charing Cross Road*, la novel·la epistolar que relata la relació entre l'escriptora Helene Hanff i el llibreter de vell Frank Doel, basada en l'amor compartit per la lectura. Si és així, els pot semblar que l'obra parla d'un món desaparegut per sempre, ja que a hores d'ara els llibres han estat substituïts per altres formes de consum cultural, especialment entre els més joves, cosa que pot encomanar un sentiment de malenconia o preocupació.

Sense negar la magnitud del canvi que estem experimentant, aquesta inquietud es deu sobretot a un problema de percepció o, més ben dit, a la *distància* que, en matèria tecnològica, es dona actualment entre pares i fills. Mentre que els primers han hagut d'aprendre a conviure amb les noves tecnologies, els segons les perceben de manera natural i demostren més capacitat d'ús. El seu és un món de pantalles i dispositius electrònics, que s'imposa a tots els nivells (el cas de l'ordinador o el telèfon mòbil) i que encara anuncia grans transformacions (el llibre electrònic promet ser revolucionari).

La importància del procés ens obliga a assumir-lo amb confiança i optimisme, conscients que, fins i tot els joves, aparentment més preparats, també han de fer un llarg camí en l'ús de les tecnologies. Pares i fills, administracions públiques i institucions educatives, editorials i llibreries, tota la societat en conjunt ha d'assumir que estem davant d'un repte que demana un aprenentatge compartit, que ens permeta llegir amb criteri els missatges que ens arriben a través de les pantalles amb què ens comuniquem.

Per tant, cal conèixer tant els aspectes positius de les TIC –que en són molts–, com els aspectes negatius –que en són pocs, però que criden molt l'atenció–. Des del punt de vista de la lectura, els avantatges superen de bon tros els inconvenients i demostren que Internet augmenta–qualitativament i quantitativament– les possibilitats de llegir i escriure. Per això, una mesura relativament habitual en moltes cases, com és castigar els fills sense accés a Internet, és tan inadequada com castigar-los sense llegir. A pesar de la falta de temps, és més positiu seure al seu costat davant de la pantalla, i intercanviar sabers i inquietuds, vivències i perspectives: compartir l'aprenentatge.

Ben mirat, la major part de les experiències que ens proporcionen les TIC es basen en la paraula –fins i tot quan l'element multimèdia és predominant– i, per tant, en la lectura. Navegar per Internet també és llegir. Jugar a molts videojocs també és llegir. Usar les aules virtuals dels centres educatius també és llegir. Naturalment, una altra cosa és la qualitat, el sentit o els beneficis que impliquen aquestes –i altres– maneres de llegir.

No debades, cada dia són més les institucions que posen al nostre abast recomanacions sobre lectura i TIC. Un exemple és l'espai *Infopares* de la Biblioteca Virtual Chilies, de la Diputació de Barcelona. A banda, no podem ignorar que Internet –que més que inventar, transforma i amplifica allò que ja existia– s'ha convertit en una enorme plataforma per a la difusió de la literatura. En són una bona prova els debats de la blogosfera, les xarxes de Bookcrossing, els centenars de grups de lectura de Facebook o les iniciatives llançades des d'institucions públiques (com el fòrum *Què Llegeixes?* de la Generalitat de Catalunya).

Mentrestant, la néta de Frank Doel llig en un llibre electrònic, compra novel·les en línia, visita els llibreters de confiança i porta les filles a la biblioteca del barri.

Gonçal López-Pampló